

Els reptes de futur i els canvis necessaris en l'Atenció Primària

JAUME SELLARÈS,
tresorer

Seguim tenint grups de professionals en disposició d'autogestionar-se, les propostes van augmentant, i això que aquesta porta continua tancada amb clau i forrellat, i van sis anys sense que a Catalunya cap nou equip pugui optar a autogestionar-se

Sembla que hi ha prou consens sobre que s'han de produir canvis en la nostra Atenció Primària, tant per les actuals rigideses com per la mateixa sostenibilitat del nostre sistema sanitari. L'actual crisi econòmica ens ho ha fet més present que mai, per si quedaven dubtes. Les etapes de crisi, i aquesta ho és i molt important, comporten canvis, ajustaments i sacrificis, però la crisi també és una bona oportunitat per ser innovadors i per avançar.

Fruit d'aquesta realitat, va començar fa tres anys la redacció del Pla d'Innovació de l'AP i Salut Comunitària, una iniciativa de l'Administració sanitària que va tenir el suport de tots els sectors, que va arrencar amb força, amb molta participació i moltes propostes veritablement innovadores, però que després de tres anys, en presentar les seves conclusions, no va satisfer les moltes expectatives que havia generat.

Un pla excessivament dirigit des de la mateixa Conselleria, que va anar deixant les propostes més innovadores i valentes arraconades, ha fet que els metges no el sentin com una veritable oportunitat de millora de l'AP. És possible que, finalment, quedi com un document sense pressupost i amb poc impacte en el camp de les millores i la innovació. Certament és una llàstima; no podem seguir deixant passar aquestes oportunitats.

Reptes de futur en l'AP

El COMB va organitzar una jornada amb el títol de *Reptes de futur de l'AP* en la qual més de 200 metges de primària i també molts dels responsables de la Conselleria i dels principals proveïdors varen poder discutir sobre el futur i els reptes que, des d'ara mateix, cal anar afrontant, des de l'accés a les places de Medicina Familiar i Comunitària a través del MIR a les dificultats que l'especialitat està tenint per ser atractiva als nous especialistes, però sobretot com millorar l'autonomia dels professionals en les organitzacions, com un dels valors amb més possibilitat de futur, o com pot ser el nou model retributiu de l'AP.

L'accés a les places de Medicina Familiar i Comunitària ha estat motiu de preocupació i debat els darrers anys. L'arribada massiva de metges formats a universitats de fora del país i amb poques perspectives de quedar-se, l'elevat índex d'abandonament un cop triada l'especialitat i el fet de ser de les últimes especialistes en ser triades són motius de preocupació entre els metges de família, especialment entre els que són tutors de formació del programa de l'especialitat. La presentació de la doctora Verónica Casado, presidenta de la Comisión Nacional de la Especialidad, va ser un revulsiu per mantenir el compromís amb la qualitat de la formació.

L'autonomia als centres de primària

La jornada plantejava obertament com millorar l'autonomia als centres d'atenció primària. Des del COMB, un cop més, volem contribuir a ampliar l'autonomia dels metges, tant a les EBA, com a l'ICS i a la resta de proveïdors. L'ICS està fent esforços i prenent decisions valentes en aquesta línia i els professionals s'hi han apuntat de seguida. Els resultats preliminars són bons. Una vegada més, els metges han estat a l'alçada, han aprofitat les oportunitats i han demostrat el seu potencial. Tant de bo que l'Administració també estigui a l'alçada i acompanyi les seves intencions i declaracions amb fets.

Seguim tenint grups de professionals en disposició d'autogestionar-se, les propostes van augmentant, i això que aquesta porta continua tancada amb clau i forrellat, i van sis anys sense que a Catalunya cap nou equip pugui optar a autogestionar-se.

Assistim amb preocupació a un estancament en els pressupostos de l'Atenció Primària. Seguim marginats en les decisions que tenen a veure amb la dependència o bé amb les baixes laborals, per posar dos exemples concrets en relació amb la descapitalització de les nostres competències. Les gerències úniques i les integracions de l'Atenció Primària en grans organitzacions continuen avançant. El Consell de la Profesió ha fet recomanacions sobre com millorar la relació entre nivells, però, a la fi, els sistemes de pagament als proveïdors no modifiquen cap de les actuals limitacions i les possibilitats reals de creixement de l'Atenció Primària són cada vegada més petites.

En canvi, les enquestes de satisfacció dels ciutadans ens continuen valorant molt i molt bé. Tant a la sanitat en general com a l'Atenció Primària en particular, som el servei públic i la professió més ben valorada. Els resultats en salut són molt bons i compleixen raonablement els objectius, tant del Pla de Salut com del Cat Salut, o de prescripció. Ens hem de sentir orgullosos de la nostra feina, del treball en equip, hem avançat molt en la informatització i a l'hora de compartir informació clínica. La recepta electrònica i la història clínica compartida ens ajuden a desburocratitzar la nostra activitat i fer més suportable la pressió assistencial. Tenim, doncs, motius per a l'optimisme; aprofitem-ho, que la crisi encara seguirà. ■

1. Jaume Padrós i Lluïsa de la Puente, a la jornada col·legial sobre Atenció Primària, que va tenir lloc a la seu del COMB l'abril de 2009.

2. Miquel Vilardell, Marina Geli i Jaume Sellarès, a la sessió.

3. Assistents a la jornada *Reptes de futur de l'Atenció Primària. Canvis necessaris en l'Atenció Primària*, a la Sala d'Actes del COMB.

